

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2015. április 16.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség — Biometrikus útlevelel — Biometrikus adatok — 2252/2004/EK rendelet — 1. cikk, (3) bekezdés — 4. cikk, (3) bekezdés — Az összegyűjtött adatoknak az útlevelek és úti okmányok kiállításától eltérő célokra történő felhasználása — Biometrikus adatokat tartalmazó adatbázisok létrehozása és felhasználása — Jogi biztosítékok — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — 7. és 8. cikk — 95/46/EK irányelv — 6. és 7. cikk — A magánélet tiszteletben tartásához való jog — A személyes adatok védelméhez való jog — Személyazonosító igazolványokra történő alkalmazás”

A C-446/12–C-449/12. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Raad van State (Hollandia) a Bírósághoz 2012. október 3-án (C-446/12), 2012. október 5-én (C-447/12) és 2012. október 8-án (C-448/12 és C-449/12) érkezett, 2012. szeptember 28-i határozataival terjesztett elő az előtte

W. P. Willems (C-446/12)

és

a **Burgemeester van Nuth**

között,

H. J. Kooistra (C-447/12)

és

a **Burgemeester van Skarsterlân**

között,

M. Roest (C-448/12)

és

a **Burgemeester van Amsterdam**

között,

valamint

* Az eljárás nyelve: holland.

L. J. A. van Luijk (C-449/12)

és

a **Burgemeester van Den Haag** között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök, K. Jürimäe, J. Malenovský (előadó), M. Safjan és A. Prechal bírák,
főtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. november 6-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- W. P. Willems személyesen,
- H. J. Kooistra személyesen,
- M. Roest és L. J. A. van Luijk képviseletében J. Hemelaar advocaat,
- a holland kormány képviseletében J. Langer, M. Bulterman és H. Stergiou, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviseletében F.-X. Bréchet, meghatalmazotti minőségben,
- a svájci kormány képviseletében D. Klingele, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Parlament képviseletében P. Schonard és R. van de Westelaken, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Unió Tanácsa képviseletében E. Sitbon, I. Gurov és K. Michoel, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében B. Martenczuk és G. Wils, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a 2009. május 6-i 444/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 142., 1. o.; helyesbítés: HL L 188., 2009.7.18., 127. o.) módosított, a tagállamok által kiállított útlevélek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló, 2004. december 13-i 2252/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 385., 1. o.; a továbbiakban: 2252/2004 rendelet) 1. cikke (3) bekezdésének és 4. cikke (3) bekezdésének az értelmezésére irányulnak.

- 2 A jelen kérelmeket a W. P. Willems és a Burgemeester van Nuth, H. J. Kooistra és a Burgemeester van Skarsterlân, M. Roest és a Burgemeester van Amsterdam, illetve L. J. A. van Luijk és a Burgemeester van Den Haag (a négy Burgemeester a továbbiakban együtt: polgármesterek) között annak tárgyában folyamatban lévő jogviták keretében terjesztették elő, hogy a polgármesterek megtagadták, hogy anélkül állítsanak ki az alapeljárás felperesei számára útlevelet (C-446/12, C-448/12 és C-449/12), illetve személyazonosító igazolványt (C-447/12), hogy egyidejűleg e személyek biometrikus adatainak levételére kerüljön sor.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 6. cikke (1) bekezdése b) pontja első mondatának értelmében a tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a személyes adatok gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és törvényes célból történhet, és hogy azok további kezelése nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. Ugyanezen cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint a gyűjtésük és további kezelésük célja szempontjából ezen adatoknak megfelelőeknek és relevánsoknak kell lenniük, és nem lehetnek túlzott mértékűek.
- 4 Ezen irányelv 7. cikkének c), e) és f) pontja úgy rendelkezik, hogy a személyes adatok csak abban az esetben kezelhetők, ha az adatkezelés „az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségnek teljesítéséhez” vagy „közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges [helyesen: illetve azon harmadik félre ruházott közhatalmi hatáskör gyakorlásához szükséges, akivel az adatokat közölték]”, továbbá ha „az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogszerű [helyesen: jogos] érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettnek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében”.
- 5 Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.) 4. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A nemzeti határellenőrzéskor alkalmazandó, úti okmányokra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, valamennyi uniós polgár érvényes személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevéllel, és azok a családtagjaik, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai és érvényes útlevéllel rendelkeznek, jogosultak egy tagállam területét elhagyni egy másik tagállamba való utazás céljából.”

- 6 Ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A nemzeti határellenőrzéskor alkalmazandó, úti okmányokra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az uniós polgárok érvényes személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevéllel, és családtagjaik, akik nem valamelyik tagállam állampolgárai, érvényes útlevéllel beutazhassanak a területükre.”

7 A 2252/2004 rendelet 1. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint:

„(2) Az útleveleknek és úti okmányoknak magukban kell foglalniuk egy arcképet tartalmazó, magas biztonsági fokú tárolóelemet. A tagállamoknak az okmányba kell foglalniuk – interoperábilis formátumban – két, sík felületen levett ujjlenyomatot is. Az adatokat védelemmel kell ellátni, a tárolóelemnek pedig megfelelő kapacitással kell rendelkeznie az adatok sértetlenségének, valódiságának és bizalmas jellegének garantálásához.

[...]

(3) Ezt a rendeletet a tagállamok által kiállított útlevelekre és úti okmányokra kell alkalmazni. Nem alkalmazandó viszont a tagállamok által, állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokra, valamint a tizenkét hónap vagy annál rövidebb érvényességi időre szóló, ideiglenes útlevelekre és úti okmányokra.”

8 E rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése a következőképpen került megfogalmazásra:

„A biometrikus adatokat okmánykiadás céljából az útlevelek és úti okmányok tárolóelemeiben kell összegyűjteni és tárolni. E rendelet alkalmazásában az útlevelekben és az úti okmányokban található biometrikus jellemzők kizárólag a következők ellenőrzésére használhatók fel:

- a) az útlevel vagy úti okmány valódisága;
- b) az útlevel vagy úti okmány birtokosának személyazonossága közvetlenül hozzáférhető, összehasonlítható jellemzők segítségével, amennyiben az útlevek és úti okmányok felmutatásáról jogszabály rendelkezik.”

9 A 2252/2004 rendeletet módosító 444/2009 rendelet (5) preambulumbekzdése értelmében:

„A [2252/2004] rendelet előírja, hogy okmánykiadás céljából a biometrikus adatokat az útlevelek és úti okmányok tárolóelemeiben kell összegyűjteni és tárolni. Ez nem sérti ezen adatoknak a tagállamok jogszabályai szerint történő egyéb felhasználását és tárolását. A [2252/2004] rendelet nem teremt jogalapot ezen adatok tárolására alkalmas adatbázisok létrehozására és fenntartására a tagállamokban, ami szigorúan a nemzeti jog hatáskörébe tartozik.”

A holland jog

- 10 Az úti okmányok kiadásával kapcsolatos szabályok megállapításáról szóló, 1991. szeptember 26-i törvény (Rijkswet houdende het stellen van regelen betreffende de verstrekking van reisdocumenten, Stb. 1991, 498. sz., a továbbiakban: az útlevelekről szóló törvény) 2. cikke (1) bekezdése bevezető részének a) pontja értelmében a nemzeti útlevel a Holland Királyság által kiadott úti okmányok egyikének minősül.
- 11 E törvény 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a holland személyazonosító igazolvány a Holland Királyság európai részének úti okmánya, amely az Európa Tanács tagállamai közötti személyforgalom szabályozásáról szóló, 1957. december 13-án Párizsban megkötött európai megállapodásban részes országokra érvényes.
- 12 Az említett törvénynek az alapeljárás tényállása idején hatályos változata 3. cikke (3) bekezdésének értelmében az úti okmányt a birtokos arcképével, két ujjlenyomatával és aláírásával kell ellátni. Ugyanezen törvény 3. cikkének (8) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az okmánykiadásra hatáskörrel rendelkező hatóságok felelősek a kiállított úti okmányokkal kapcsolatos adatok nyilvántartásáért.

- 13 Az útlevelekről szóló törvénynek az alapeljárás tényállása idején hatályos 65. cikkének (1) és (2) bekezdése ekképpen rendelkezett:

„(1) Az úti okmányt kiállító hatóság a 3. cikk (8) bekezdésének második mondata szerinti nyilvántartásban az alábbi adatokat tárolja:

- a) a 3. cikk (3) bekezdése szerinti ujjlenyomatok;
- b) az úti okmány kiállítását kérelmező személy miniszter által meghatározandó, további két ujjlenyomata.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatokat kizárólag a jelen törvény végrehajtásával megbízott hatóságokkal, intézményekkel és személyekkel közlik, amennyiben az adatokra e végrehajtáshoz ez utóbbiaknak szükségük van.”

- 14 Az útlevelekről szóló törvényben szerepel egy 4a. és egy 4b. cikk is, ám ezek az alapeljárás tényállása idején nem léptek hatályba, mivel e célból királyi rendeletre van szükség. E törvény 4a. cikke úgy rendelkezett, hogy a miniszter központi nyilvántartást vezet az úti okmányokról, amelyben az úti okmányokkal kapcsolatos adatokat tárolják. E központi nyilvántartásban kellett szerepelniük az említett törvény 3. cikke szerinti adatoknak, és – ugyanezen törvény 3. cikke (3) bekezdésének értelmében – a kérelmező két, az úti okmányban szereplőktől különböző ujjlenyomatának. Az útlevelekről szóló törvény 4b. cikke meghatározta azokat a feltételeket, amelyek esetén az úti okmányok központi nyilvántartásában szereplő adatokat más intézményekkel, szervekkel, vagy személyekkel közölni lehetett, többek között szerencsétlenségek és balesetek áldozatainak azonosítása, bűncselekmények felderítése és üldözése, valamint – az állambiztonsági szempontból fenyegetettséget jelentő cselekmények vonatkozásában – nyomozás folytatása érdekében.

- 15 Az útlevelekről szóló törvény 3., 4a., 4b. és 65. cikkét 2014. január 20-i hatállyal módosították. E törvénynek az e jogszabály-módosítás folytán beillesztett 3. cikkének (9) bekezdése alapján az ujjlenyomatokat csupán az útlevel kérelmezésére, illetve kiállítására irányuló eljárás időtartamára tárolják, tehát addig, amíg az útlevelet kiállítják a birtokosnak. Az új útlevel kiállítását követően az ujjlenyomatokat törlik. Az említett törvény 4a. és 4b. cikkét oly módon változtatták meg, hogy azok már nem rendelkeznek a központi nyilvántartásról és a levett ujjlenyomatok harmadik felekkel való közléséről. Ugyanezen törvény 65. cikkének (1) és (2) bekezdését hatályon kívül helyezték, és annak helyébe a fent említett 3. cikk (9) bekezdése lépett.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 16 W. P. Willems, M. Roest, valamint L. J. A. van Luijk – mindhárman saját részre – útlevel iránti kérelmet nyújtottak be. Az egyes illetékes polgármesterek elutasították e kérelmeket, mivel az érintettek megtagadták, hogy ujjlenyomatot adjanak. H. J. Kooistra holland személyazonosító igazolvány kiállítására iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet szintén elutasítottak, abból az okból, hogy megtagadta, hogy ujjlenyomatot és arcképet adjon.
- 17 Az alapeljárás felperesei abból az okból tagadták meg e biometrikus adatok rendelkezésre bocsátását, hogy azok rögzítése és tárolása a testi épségük és a magánélet tisztelőben tartásához való joguk súlyos megsértésének minősül.
- 18 Az alapeljárás felperesei szerint ez a jogsértés különösen abból következik, hogy ezen adatokat három különböző adathordozón tárolják. Ugyanis ezeket nemcsak az útlevelben, illetve a holland személyazonosító igazolványban található tárolóelemelekben, hanem egy decentralizált adatbázisban is

tárolják. Ezenkívül az említett adatok biztonsági kockázatai növekednek, mivel az útlevelekről szóló törvény úgy rendelkezik, hogy a decentralizált települési adatbázisokat – idővel – egy központosított adatbázisban fogják egyesíteni.

- 19 Egyébiránt nincsenek olyan rendelkezések, amelyek egyértelműen azonosítanák azokat a személyeket, akik oly módon férhetnek majd hozzá a biometrikus adatokhoz, hogy az alapeljárás felperesei elveszítik ez utóbbiak felett az ellenőrzést.
- 20 Hasonlóképpen az alapeljárás felperesei azt állítják, hogy a hatóságok a jövőben más célokra használhatják fel a biometrikus adatokat, mint amelyekre azokat a felperesek rendelkezésre bocsátották. Különösen ezen adatoknak valamely adatbázisban való tárolása mind igazságügyi célokra, mind a hírszerző, illetve biztonsági szolgálatok által felhasználható. Márpedig a 2252/2004 rendeletből következően annak alkalmazásában a biometrikus adatok – mint az ujjlenyomatok – csupán az okmány valódiságának és a birtokos személyazonosságának ellenőrzésére használhatók fel. Az ilyen felhasználás az alapvető jogokat is sérti.
- 21 Az alapeljárás felperesei, tekintettel arra, hogy a polgármesterek megtagadó határozatai elleni kereseteiket első fokon elutasították, fellebbezéssel éltek a kérdést előterjesztő bíróságnál.
- 22 E bíróság mindenekelőtt azt szeretné megtudni, hogy a C-447/12. sz. ügyben a holland személyazonosító igazolvány a 2252/2004 rendelet hatálya alá tartozik-e. E tekintetben a személyek szabad mozgásával kapcsolatos uniós jogból következően a személyazonosító igazolvány az Európai Unión belül úti okmány is. Ezenkívül ezzel az igazolvánnyal az Unión kívülre is lehet utazni, tudniillik az Unió tagjelölt országaiba. Egyébiránt nem kizárt, hogy az említett rendelet 1. cikkének (3) bekezdését lehet úgy értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „személyazonosító igazolvány” fogalmát az ugyanebben a rendelkezésben szereplő „tizenkét hónap vagy annál rövidebb érvényességi időre szóló” kifejezéssel összefüggésben kell értelmezni. Márpedig a holland személyazonosító igazolvány érvényességi ideje öt év.
- 23 Ezt követően a kérdést előterjesztő bíróság megjelöli, hogy az alapeljárások eredménye az alapeljárás felperesei által felhozott azon indok megalapozottságától fog függni, amelynek értelmében nem lehet egyértelműen megállapítani, hogy a jövőben milyen célokra lesznek felhasználhatók az útlevel vagy úti okmány kiállítása címén gyűjtött adatok.
- 24 E bíróság végül azt kérdezi, hogy következik-e a 2252/2004 rendeletből, hogy törvényben – azaz kötelező és általános hatályú szabályban – kell biztosítani azt, hogy az e rendelet alapján gyűjtött biometrikus adatokat nem használhatják fel az említett rendeletben meghatározottaktól eltérő célokra.
- 25 Ilyen körülmények között a Raad van State ügy határozott, hogy az eljárásokat felfüggeszti, és a C-446/12, C-448/12 és C-449/12. sz. ügyekben két kérdést, a C-447/12. sz. ügyben pedig három kérdést terjeszt a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra.
- 26 A C-446/12, C-448/12 és C-449/12. sz. ügyek első kérdései, valamint a C-447/12. sz. ügy második kérdése a 2252/2004 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének az érvényességéről szólt. Ezek megegyeztek a Schwarz-ítélet (C-291/12, EU:C:2013:670) alapjául szolgáló előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéssel.
- 27 Ez utóbbi ítélet folytán a kérdést előterjesztő bíróság visszavonta az előző pontban említett előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket.

- 28 Ellenben a C-447/12. sz. ügyben a Raad van State fenntartotta az első előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést, amely így került megfogalmazásra:

„Úgy kell-e értelmezni a [2252/2004] rendelet 1. cikkének (3) bekezdését, hogy e rendelet a tagállamok által, állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokra, mint amilyen a holland személyazonosító igazolvány is, azok érvényességi idejétől és úti okmányként való felhasználhatóságától függetlenül nem alkalmazandó?”

- 29 Hasonlóképpen, a Raad van State fenntartotta a C-446/12, a C-448/12 és a C-449/12. sz. ügyben feltett második kérdést, valamint a C-447/12. sz. ügy harmadik kérdését, amelyek azonosak, és a következőképpen kerültek megfogalmazásra:

„[ú]gy kell-e értelmezni a [2252/2004] rendelet 4. cikkének (3) bekezdését az Európai Unió Alapjogi Chartájának [(a továbbiakban: Charta)] 7. és 8. cikkére, [a Rómában, 1950. november 4-én aláírt,] az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkének 2. bekezdésére, és a [95/46] irányelv 6. cikke (1) bekezdésének bevezető részével és b) pontjával összefüggésben értelmezett 7. cikke bevezető részére és f) pontjára tekintettel, hogy az említett rendelet tagállamok általi végrehajtása során jogszabály útján kell garantálni, hogy az említett rendelet alapján gyűjtött és tárolt biometrikus adatok nem gyűjthetők, kezelhetők és használhatók fel az érintett okmány kiadásától eltérő célra?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A C-447/12. sz. ügy első kérdéséről

- 30 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 2252/2004 rendelet 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy ez a rendelet nem alkalmazandó a valamely tagállam által, állampolgárai részére kiállított személyazonosító igazolványokra – mint amilyenek a holland személyazonosító igazolványok is –, függetlenül mind azok érvényességi idejétől, mind attól, hogy azok felhasználhatók az ezen államon kívüli utazások során.
- 31 A 2252/2004 rendelet 1. cikke (3) bekezdésének második mondata szerint e rendelet nem alkalmazandó a tagállamok által, állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokra, valamint a tizenkét hónap vagy annál rövidebb érvényességi időre szóló, ideiglenes útlevekre és úti okmányokra.
- 32 Először is, meg kell vizsgálni, hogy a 2252/2004 rendelet hatálya változik-e a személyazonosító igazolvány érvényességi idejének függvényében.
- 33 E tekintetben kitűnik e rendelet 1. cikke (3) bekezdésének második mondatából, hogy ez a rendelkezés szűkíti e rendelet hatályát, kizárva ez utóbbi alól az okmányok két kategóriáját. Mivel az okmányok e két kategóriáját a szövegben a „valamint” kötőszó köti össze, azokat egymástól elkülönülően kell tekinteni.
- 34 E következtetést alátámasztja az a tény, hogy a 2252/2004 rendelet 1. cikke (3) bekezdése második mondatának több nyelvi változatában – különösen az angol („temporary passports and travel documents having a validity of 12 months or less”), a német („vorläufige Pässe und Reisedokumente mit einer Gültigkeitsdauer von zwölf Monaten oder weniger”) és a holland („tijdelijke paspoorten en reisdocumenten die een geldigheidsduur van 12 maanden of minder hebben”) nyelvi változatban – az „ideiglenes” és a „tizenkét hónap vagy annál rövidebb érvényességi időre szóló” fordulatok nem alkalmazandók az okmányok előző pontban említett kategóriáinak egyikére, tudniillik a tagállamok által kiállított személyazonosító igazolványokra.

- 35 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy az „ideiglenes” és a „tizenkét hónap vagy annál rövidebb érvényességi időre szóló” fordulatok nem vonatkoznak a tagállamok által, állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokra.
- 36 Ebből következően a 2252/2004 rendelet 1. cikke (3) bekezdésének megfogalmazása szerint e rendelet nem alkalmazandó a tagállamok által, állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokra, függetlenül attól, hogy azok ideiglenesek-e, vagy sem, és függetlenül attól, hogy milyen érvényességi időre szólnak.
- 37 E következtetést egyébiránt a 2252/2004 rendelet előkészítő munkálatai is megerősítik. Kitűnik ugyanis többek között a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló tanácsi rendelettervezet (2004. július 26-i, 11489/04. sz. tanácsi dokumentum) 1. cikkének (3) bekezdéséből, hogy e rendelet az „útlevelekre és a legalább tizenkét hónapig érvényes úti okmányokra” (nem hivatalos fordítás) alkalmazandó. „Nem alkalmazandó a tagállamok által, állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokra.” (nem hivatalos fordítás)
- 38 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy az a körülmény, hogy valamely személyazonosító igazolvány – mint amilyen a holland személyazonosító igazolvány is – felhasználható az Unión belüli, illetve bizonyos harmadik államokba történő utazások során, járhat-e azzal a következménnyel, hogy az említett igazolvány a 2252/2004 rendelet hatálya alá kerül.
- 39 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy valamely személyazonosító igazolvány – mint amilyen a holland személyazonosító igazolvány is – kétségkívül betölti a birtokosa igazolásának funkcióját olyan harmadik államok tekintetében, amelyek kétoldalú megállapodást kötöttek az érintett tagállammal, valamint – a 2004/38 irányelv 4. és 5. cikkének megfelelően – a több tagállam között történő utazások során.
- 40 Mindazonáltal a 2252/2004 rendelet 1. cikke (3) bekezdésének a jelen ítélet 32–37. pontjában szereplő megfontolások figyelembevételével értelmezett második mondatának a megfogalmazásából következik, hogy az uniós jogalkotó kifejezetten úgy határozott, hogy e rendelet hatálya alól kizárja a tagállamok által, állampolgáraik részére kiállított személyazonosító igazolványokat.
- 41 Ennélfogva az a körülmény, hogy valamely személyazonosító igazolvány – mint amilyen a holland személyazonosító igazolvány is – felhasználható az Unión belüli, illetve korlátozott számú harmadik államokba történő utazások során, nem járhat azzal a következménnyel, hogy az említett igazolványt a 2252/2004 rendelet hatálya alá vonja.
- 42 A fenti megfontolásokra tekintettel azt kell válaszolni a feltett kérdésre, hogy a 2252/2004 rendelet 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az említett rendelet nem alkalmazandó a valamely tagállam által, állampolgárai részére kiállított személyazonosító igazolványokra – mint amilyenek a holland személyazonosító igazolványok is –, függetlenül mind azok érvényességi idejétől, mind attól, hogy azok felhasználhatók az ezen államon kívüli utazások során.

A C-446/12, a C-448/12 és a C-449/12. sz. ügy második kérdéséről, valamint a C-447/12. sz. ügy harmadik kérdéséről

- 43 Kérdéseivel, amelyeket együtt kell megvizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2252/2004 rendelet 4. cikkének a 95/46 irányelv 6. és 7. cikkével, valamint a Charta 7. és 8. cikkével összefüggésben olvasott (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy az említett rendeletnek megfelelően gyűjtött és tárolt biometrikus adatokat nem fogják az útlevel vagy az úti okmány kiadásától eltérő célokra gyűjteni, kezelni, illetve felhasználni.

- 44 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy figyelemmel a C-447/12. sz. ügy első kérdésére adott válaszra, az ekképpen feltett kérdéseket már csak a C-446/12, a C-448/12 és a C-449/12. sz. üggyel kapcsolatban kell megvizsgálni.
- 45 A 2252/2004 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy valamely útlevél vagy úti okmány kiadása céljából a biometrikus adatokat az e dokumentumokban található tárolóelemekben kell „összegyűjteni” és „tárolni”. Ugyanezen adatok „felhasználását” illetően az említett rendelkezés azt írja elő, hogy az említett rendelet alkalmazásában ezen adatok kizárólag az útlevél valódiságának, vagy – amennyiben az útlevél vagy úti okmány felmutatásáról jogszabály rendelkezik – a birtokos személyazonosságának ellenőrzésére használhatók fel.
- 46 A Bíróság a Schwarz-ítéletében (C-291/12, EU:C:2013:670) már úgy ítélte meg, hogy a biometrikus adatoknak az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében meghatározott célokra való felhasználása és tárolása megfelel a Charta 7. és 8. cikke követelményeinek.
- 47 Ezen adatok bármely egyéb felhasználását és tárolását illetően kitűnik a 2252/2004 rendelet 4. cikkének az e rendeletet módosító, 444/2009 rendelet (5) preambulumbekzdésének fényében értelmezett (3) bekezdéséből – amely az említett adatok felhasználásáról csupán „az említett rendelet alkalmazásában” rendelkezik –, hogy az adatok ilyen egyéb felhasználása és tárolása nem tartozik a 2252/2004 rendelet hatálya alá. Az említett preambulumbekzdés ugyanis úgy fogalmaz, hogy a 2252/2004 rendelet ezen adatoknak a tagállamok jogszabályai szerint történő egyéb felhasználásának és tárolásának sérelme nélkül alkalmazandó, és nem teremt jogalapot ezen adatokat tároló adatbázisok létrehozására vagy fenntartására a tagállamokban, mivel ez a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik.
- 48 Ebből következik többek között az, hogy a 2252/2004 rendelet nem kötelezi arra a tagállamokat, hogy biztosítsák jogszabályaikban, hogy a biometrikus adatokat ezen államok nem fogják az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő céloktól eltérő célokra felhasználni, illetve tárolni (lásd ebben az értelemben: Schwarz-ítélet, C-291/12, EU:C:2013:670, 61. pont).
- 49 Továbbá a Charta 7. és 8. cikkét illetően kitűnik a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, hogy ha valamely nemzeti szabályozás az uniós jog alkalmazási körébe tartozik, a Charta által biztosított alapvető jogokat tiszteletben kell tartani. Más szóval, az uniós jog alkalmazhatósága magában foglalja a Charta által biztosított alapvető jogok alkalmazhatóságát (Åkerberg Fransson ítélet, C-617/10, EU:C:2013:105, 20. és 22. pont; Texdata Software ítélet, C-418/11, EU:C:2013:588, 71–73. pont).
- 50 Tekintettel arra, hogy a jelen esetben a 2252/2004 rendelet nem alkalmazandó, nem kell ellenőrizni, hogy a biometrikus adatoknak az e rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő céloktól eltérő célokra való tárolásai és felhasználásai megfelelnek-e a Charta említett cikkeinek.
- 51 A fenti megfontolások nem érintik a nemzeti bíróságok arra irányuló esetleges vizsgálatát, hogy a biometrikus adatok felhasználásához és tárolásához kapcsolódó valamennyi nemzeti intézkedés összeegyeztethető-e a nemzeti jogukkal, illetve adott esetben az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményvel (lásd ebben az értelemben: Schwarz-ítélet, C-291/12, EU:C:2013:670, 62. pont).
- 52 Végül, ami a 95/46 irányelv 6. és 7. cikkét illeti, meg kell jegyezni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseiben a 2252/2004 rendelet – és kizárólag e rendelet – értelmezését kéri. Mivel a fenti megfontolásokból következően az említett rendelet a jelen esetben nem alkalmazandó, nem kell önállóan megvizsgálni, hogy az említett cikkek érintik-e a biometrikus adatoknak a 2252/2004 rendelet hatályán kívül eső tárolásához és felhasználásához kötődő nemzeti jogi keretet.

- 53 Ennélfogva azt kell válaszolni a feltett kérdésekre, hogy a 2252/2004 rendelet 4. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem kötelezi arra a tagállamokat, hogy biztosítsák jogszabályaikban, hogy az említett rendeletnek megfelelően gyűjtött és tárolt biometrikus adatokat nem fogják az útlevél vagy az úti okmány kiadásától eltérő célokra gyűjteni, kezelni, illetve felhasználni, tekintettel arra, hogy ez az aspektus nem tartozik a szóban forgó rendelet hatálya alá.

A költségekről

- 54 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A 2009. május 6-i 444/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a tagállamok által kiállított útlevélek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról szóló, 2004. december 13-i 2252/2004/EK tanácsi rendelet 1. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az említett rendelet nem alkalmazandó a valamely tagállam által, állampolgárai részére kiállított személyazonosító igazolványokra – mint amilyenek a holland személyazonosító igazolványok is –, függetlenül mind azok érvényességi idejétől, mind attól, hogy azok felhasználhatók az ezen államon kívüli utazások során.**
- 2) **A 444/2009 rendelettel módosított, 2252/2004 rendelet 4. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem kötelezi arra a tagállamokat, hogy biztosítsák jogszabályaikban, hogy az említett rendeletnek megfelelően gyűjtött és tárolt biometrikus adatokat nem fogják az útlevél vagy az úti okmány kiadásától eltérő célokra gyűjteni, kezelni, illetve felhasználni, tekintettel arra, hogy ez az aspektus nem tartozik a szóban forgó rendelet hatálya alá.**

Aláírások